

УДК 657:006.32(477)

ДЕЯКІ ПИТАННЯ КОРИСНОСТІ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ КОМПАНІЙ КОРПОРАТИВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Р.В. Кузіна к.е.н., доцент

Одеській національній економічній університет, Одеса, Україна

Кузіна Р.В. Деякі питання корисності інформації щодо основних засобів компаній корпоративного сектору економіки.

У статті розглянуто питання визначення корисності інформації щодо об'єктів бухгалтерського обліку. Розроблено алгоритм корисності облікової інформації, який базується на трьох етапах: ідентифікація економічного явища, визначення виду бухгалтерської інформації, яка буде найбільш доречною, правдивості та доступності інформації. Проведено аналіз збіжності міжнародних стандартів фінансової звітності 16 «Основні засоби» і 36 «Зменшення корисності активів» з однойменними українськими стандартами. Розроблено показники звітності, які необхідно розкривати по вищезазначеним стандартам у Примітках до фінансової звітності компаніями корпоративного сектора економіки.

Ключові слова: корисність облікової інформації, основні засоби, знецінення активів, Примітки до фінансової звітності, корпоративний сектор

Кузіна Р.В. Некоторые вопросы полезности информации об основных средствах компаний корпоративного сектора экономики.

В статье рассмотрены вопросы определения полезности информации относительно объектов бухгалтерского учета. Разработан алгоритм полезности учетной информации, который базируется на трех этапах: идентификация экономического явления, определение вида бухгалтерской информации, которая будет наиболее уместной, правдивости и доступности информации. Проведен анализ сходимости международных стандартов финансовой отчетности 16 «Основные средства» и 36 «Обесценение активов» с одноименными украинскими стандартами. Разработаны показатели отчетности, которые необходимо раскрывать по вышеозначенным стандартам в Примечаниях к финансовой отчетности компаниями корпоративного сектора экономики.

Ключевые слова: полезность учетной информации, основные средства, обесценение активов, Примечания к финансовой отчетности, корпоративный сектор

Kuzina R.V. Some questions of usefulness information about fixed assets in corporate sector.

This article provides some useful information regarding the object of accounting. The algorithm of the utility account information was developed, which is based on three phases: the identification of economic phenomena, the definition of the type of financial information that would be most appropriate, integrity and availability of information. The analysis of the convergence of International Financial Reporting Standards 16 "Property and equipment" and 36 "Impairment of Assets" with similar Ukrainian standards. Developed reporting indicators, which must be disclosed on the above mentioned standards in the Notes to the financial statements of the corporate sector of the economy.

Keywords: e accounting information usefulness, plant and equipment, impairment of assets, the financial statements, the corporate sector

МСФЗ, так само як і українські стандарти в ряді випадків надають організації можливість вибору з певного набору методологічних варіантів відображення фактів господарського життя в обліку, угрупування й оцінки елементів звітності. Іншими словами, стандарти надають можливість формування облікової політики. Проте в рамках МСФЗ ця можливість відрізняється від наданої національними нормативними документами як в цілому (в силу набагато більшої значимості, у порівнянні з вітчизняною практикою, професійного судження бухгалтера), так і в ряді окремих випадків. Необхідність же формування облікової політики компанії, яка складає звітність за МСФЗ, існує в обох варіантах організації облікової системи компанії, названих нами вище. При цьому мета складання звітності за МСФЗ – донести до зацікавлених осіб інформацію про компанію, яка може бути корисною при прийнятті інвестиційних рішень – визначає значимість процесу формування облікової політики. Це пояснюється тим, що рішення безпосередньо залежатимуть від змісту звітності компанії, якій в свою чергу в істотному ступені буде визначатися обраною обліковою політикою [1]. Аналізу збіжності міжнародних стандартів фінансової звітності 16 «Основні засоби» і 36 «Зменшення корисності активів» з однойменними українськими стандартами, та розробки показників звітності, які необхідно розкривати по вищезазначеним стандартам у Примітках до фінансової звітності компаніями корпоративного сектора економіки присвячена ця стаття.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

В українській економічній літературі можна відзначити низку робіт присвячених проблематиці вдосконалення теоретичних та організаційно-методологічних основ формування облікової політики підприємств. Особливо слід звернути увагу на праці таких вчених, як Т. Барановської, Т. Дроздової, М. Білухи, Ф. Бугинця, Г. Кірейцева, М. Кужельного, С. Міщенко, С. Ніколаєвої, М. Пушкаря, П. Хомина та інших. Хотілося б відзначити дисертаційне дослідження Житнього П.Є. «Організаційно-методологічні аспекти облікової політики фінансово-промислових систем» [2], в якому автором було запропоновано концепцію формування облікової політики суб'єктів економічної діяльності

фінансово-промислових систем з орієнтацією на сучасні корпоративні підходи для вирішення проблем обліку та облікової політики в управлінні економікою. Проте дані праці носять більше теоретичний характер, і не приділяють увагу ступеню розкриття інформації компаніями корпоративного сектору економіки.

Мета статті – розглянути склад і критично проаналізувати контент міжнародних стандартів фінансової звітності 16 «Основні засоби» і 36 «Зменшення корисності активів» з однойменними українськими стандартами, та надати власні рекомендації щодо показників звітності, які необхідно розкривати по вищезазначеним стандартам у Примітках до фінансової звітності компаніями корпоративного сектору економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження

Виходячи з положень Концептуальних засад МСФЗ корисність інформації базується в першу чергу на правдивому поданні облікової інформації та її доречності.

Першим етапом при обговоренні, чи є інформація корисною, буде ідентифікація економічного явища. Необхідно визначити до якого елемента звітності можна віднести дане економічне явище: до активів, зобов'язань, капіталу, доходів або витрат.

Другим етапом буде визначення виду інформації про економічне явище, яке буде найбільш доречним.

Також необхідно впевнитися, що представлена інформація є доступною і правдивою.

Алгоритм визначення корисності облікової інформації представлений на рис. 1.

Розглянемо питання про корисність інформації такого об'єкта як основні засоби(ОЗ) та знецінення активів. Ця інформація є необхідною для складання Приміток до фінансової звітності корпоративних структур. Інформація про ОЗ багатьох організацій, швидше за все, буде корисною для існуючих і потенційних інвесторів, позикодавців та інших кредиторів при прийнятті рішень щодо організації, що звітує.

Для тих організацій, для яких ОЗ є значним ресурсом (наприклад, завод для виробничого підприємства, парк автотранспорту для компанії, що займається прокатом автомобілів, мережа магазинів організації роздрібною торгівлі та офісні будівлі деяких організацій у сфері надання послуг), витрати на амортизацію (схожі з споживанням корисного потенціалу ОЗ) найчастіше є значимою статтею при оцінюванні фінансових показників їх діяльності.

Метою МСФЗ (IAS) 16 є опис такого порядку обліку ОС, щоб користувачі фінансової звітності могли виділити інформацію про інвестиції організації у свої ОС і зміни в складі таких інвестицій (див. Пункт 1 МСФЗ (IAS) 16).

Надання значущої і достовірно відображеної інформації про ОЗ організації відповідно до МСФЗ.

При обговоренні кожного з окремих випадків визнання основних засобів, необхідно брати до уваги наступні загальні фактори:

- Фінансові звіти загального призначення не призначені для відображення вартості організації, що звітує, однак вони надають інформацію, яка допомагає існуючим та потенційним інвесторам, кредиторам й іншим кредиторам оцінити вартість організації, що звітує (див. Пункт ОВ7 Концептуальних засад).

- Коли користувачі фінансової інформації приймають рішення, їм необхідно враховувати інформацію з інших джерел, наприклад, загальні економічні умови та очікування, політичні події і політичний клімат, перспективи для галузі та компанії (див. Пункт ОВ6 Концептуальних засад).

Щоб оцінити перспективи організації щодо майбутніх чистих надходжень грошових коштів, існуючі та потенційні інвестори, позикодавці та інші кредитори потребують інформації про ресурси організації, наскільки дієво і ефективно керівництво та Рада керівників організації виконали свої обов'язки з використання ресурсів організації.

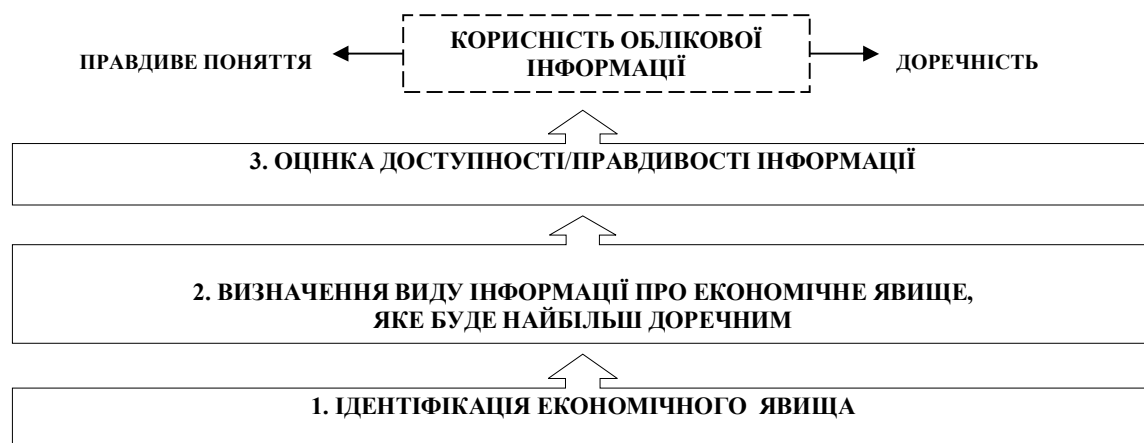

Рис. 1. Алгоритм визначення корисності облікової інформації

До прикладів подібних обов'язків належать захист ресурсів організації від несприятливих наслідків економічних чинників, таких як зміни цін і технологічні зміни, а також забезпечення дотримання організацією застосованих законів, норм регулювання та договірних положень [3, Пункт ОВ4 Концептуальних засад].

У ході такого аналізу користувачам необхідна інформація про різні ресурси, контрольовані організацією, оскільки різні ресурси впливають на перспективи організації щодо майбутніх грошових потоків по-різному. Деякі ресурси генерують майбутні грошові потоки безпосередньо (наприклад, інвестиційна нерухомість), у той час як інші можуть робити це опосередковано (або разом в рамках поєднання ресурсів) – як приклад можна навести одиницю, що генерує грошові кошти, у риболовецької компанії, яка містить оснащені риболовецькі човни, мережі, ліцензії на вилов риби та гудвіл [3, Пункт ОВ14 Концептуальних засад].

Розглянемо найбільш загальні питання облікової політики організації, яка складає корпоративну звітність відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності у порівнянні з українськими бухгалтерськими стандартами.

Найбільш значущою статтею Звіту про фінансове становище будь-якої компанії є основні засоби.

Порядок обліку основних засобів в міжнародних стандартах визначається МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби», в українських ПСБО 7 «Основні засоби». Незважаючи на значну схожість, вимоги ПСБО 7 «Основні засоби» до порядку обліку основних засобів у цілому відрізняються від регламентації МСФЗ (IAS) 16.

Досліджуємо вплив, невідповідності регламентації зазначених стандартів на формування інформації про основні засоби в Примітках до фінансової звітності, складених за українськими стандартами й визначимо основні показники, які необхідно розкрити виходячи з оцінки їх корисності

У виданому офіційному тексті міжнародних стандартів [4, МСФЗ 16, п. 6] під основними засобами розуміються Property, Plant, Equipment (у дослівному перекладі: майно, будівлі, обладнання) матеріальні активи, що використовуються протягом більше ніж одного звітного періоду (року) у процесах виробництва, продажу товарів і послуг, для адміністративних цілей або для здавання в оренду.

В українському обліку основні засоби визначаються наступним чином:

Основні засоби – матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного

року (або операційного циклу, якщо він довший за рік) [5].

Слід визначити, що перелік властивостей, що визначають об'єкт основних засобів в українському та міжнародному стандартах, у цілому ідентичний.

У ПСБО 7 регламентується різний порядок визначення первісної вартості основних засобів при різних способах їх придбання: за плату, безоплатно, у рахунок внесків до статутного капіталу, в обмін на негрошові активи. На відміну від українського стандарту МСФЗ (IAS) 16 не містить окремих вимог до оцінки первісної вартості в кожній з перерахованих ситуацій. Разом із тим, аналіз регламентації первісної оцінки основних засобів у МСФЗ (IAS) 16 дозволяє зробити висновок про те, що такою може бути або «сума сплачених грошових коштів або еквівалентів грошових коштів» або «справедлива вартість іншого зустрічного надання, переданого для придбання активу на момент його придбання або спорудження» [3, МСФЗ (IAS) 16, п. 6]. Оцінка основних засобів, придбаних в ситуаціях, що не припускають оплату грошовими коштами, може відрізнятися від справедливої вартості тільки в двох випадках: якщо «операція не має комерційного змісту» або «справедлива вартість ні отриманого, ні переданого активу, не піддається достовірній оцінці» [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 24]. У таких ситуаціях «первісна вартість оцінюється за балансовою вартістю переданого активу» [4; МСФЗ (IAS) 16, п. 24]. Відповідно до МСФЗ (IAS) 16 справедлива вартість основних засобів – це «сума, на яку можна обміняти актив в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними один від одного сторонами» [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 6].

В українських стандартах не передбачена оцінка основних засобів за справедливою вартістю. Вбачаємо, що оцінка безоплатно отриманих об'єктів за ринковою вартістю, як цього вимагає ПСБО 7, може відповідати справедливій вартості, необхідної за МСФЗ (IAS) 16, за умови наявності достатньої кількості порівнянних ринкових операцій з аналогічними об'єктами. Разом із тим поняття «ринкова вартість» та «справедлива вартість», на нашу думку, синонімами не є, оскільки використання ринкових цін є лише одним із способів оцінювання об'єктів за справедливою вартістю. Відповідно до роз'яснень, що містяться в МСФЗ «(IAS) 16» справедлива вартість активу, для якого відсутні зіставні ринкові операції, піддається достовірній оцінці, якщо

- варіантність діапазону обґрунтованих оцінок справедливої вартості стосовно до даного активу не є значною;

- або ймовірності різних оцінок усередині цього діапазону можуть бути обґрунтовано визначені й використані при оцінці «справедливої вартості» [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 26].

Таким чином, очевидно, що поняття «справедлива вартість» ширше поняття «ринкова вартість», оскільки справедливу вартість об'єкта можна визначити відомими у світовій практиці способами навіть у ряді випадків, коли ринкова вартість не може бути надійно оцінена. На такий випадок КМСФО випустив новий стандарт IFRS 13 «Справедлива вартість» [6], в якому розглядається ієрархія оцінки справедливої вартості.

Слід визнати, що в ПСБУ 7 не регламентовано порядок визначення первісної вартості безоплатно отриманих основних засобів у тому випадку, коли їх ринкова вартість не піддається достовірній оцінці. І є такою, що не відповідає вимогам МСФЗ (IAS) 16 оцінка основних засобів, внесених у рахунок внеску в статутний капітал, узгоджена з засновниками. Зазначена оцінка не може бути прирівняна до справедливої вартості через порушення вимоги незалежності сторін.

Визначення первісної вартості основних засобів, отриманих у результаті обміну, за ціною, за якою у подібних обставинах, зазвичай, організація визначає вартість аналогічних об'єктів, представляється певним аналогом справедливою вартістю. Разом із тим відсутність в ПСБУ 7 чітких регламентації формування такої оцінки може на практиці призвести до певних невідповідностей первісної вартості основних засобів у звітності, складеної за українськими та міжнародними стандартами.

Значною мірою наближений до вимог МСФЗ (IAS) 16 регламентованій ПСБО 7 порядок визначення первісної вартості основних засобів, отриманих за плату.

МСФЗ (IAS) 16 передбачає дві моделі формування подальшої оцінки основних засобів: за первісною або за переоціненою вартістю [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 29], тоді як в ПСБО 7 такий підхід відсутній. Підхід до подальшої оцінки основних засобів в українському обліку можна вважати певним аналогом зазначених моделей, оскільки він допускає переоцінку об'єктів основних засобів у випадках якщо справедлива вартість суттєво відрізняється від залишкової вартості ОС на дату балансу [5, п.п. 16-20]. Слід звернути увагу на те, що надаючи організаціям можливість переоцінювати основні засоби ПСБО 7 не вимагають цього в обов'язковому порядку. Таким чином, наступною оцінкою основних засобів у звітності українських організацій може бути як відновлювальна, так і первісна, вартість, залежно від прийнятої облікової політики. Модель переоцінки в МСФЗ (IAS) 16 передбачає, що «об'єкт основних засобів, справедлива вартість якого можна достовірно оцінити, підлягає обліку за переоціненою величиною, рівною його справедливої вартості на дату переоцінки за вирахуванням будь-якої накопиченої згодом амортизації та будь-яких накопичених згодом збитків від знецінення» [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 31].

У відсутності ринкових індикаторів справедливої вартості подальша оцінка основних засобів згідно з МСФЗ (IAS) 16 визначається, «виходячи з доходу або амортизованої відновної вартості» [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 33].

Наведені правила демонструють неоднаковий підхід до формування оцінки основних засобів у подальшому обліку, оскільки на відміну від міжнародного стандарту, ПСБО 7 не регламентує подальшої оцінки основних засобів за справедливою вартістю, а також не вимагає обов'язкового обліку їх знецінення.

Зазначені розбіжності правил українського та міжнародного стандарту можуть, на наш погляд, призвести до ситуацій, в яких подальша оцінка основних засобів у звітності українських організацій не буде відповідати МСФЗ (IAS) 16.

Вважаємо, що істотні відмінності також пов'язані з визначенням терміну корисного використання об'єктів основних засобів. Незважаючи на єдність регламентації ПСБО 7 та МСФЗ (IAS) 16 за його визначенням виходячи з передбачуваної продуктивності, очікуваного фізичного зносу і правових обмежень на використання об'єкта [5, п. 24], [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 56], в українській практиці для зближення бухгалтерського і податкового обліку при визначенні строку корисного використання найчастіше застосовується строки, зазначені в Податковому кодексі України. Разом із тим реальний строк корисного використання об'єкта основних засобів може відрізнятися від строку, встановленого в ПКУ. Крім цього виникає необхідність нарахування відкладеного податкового активу (зобов'язання), оскільки сума амортизації, обчисленої для цілей бухгалтерського обліку, у результаті зазначеного запису буде відрізнятися від відповідної суми, амортизації, обчисленої для цілей податкового обліку.

Способи нарахування амортизації основних засобів, що допускаються в українському обліку, на нашу думку, не суперечать способам, зазначеним у міжнародних стандартах. МСФЗ (IAS) 16 регламентує три якісно різні способи: рівномірне списання; нарахування великих сум амортизації в перші роки використання об'єкта та їх зменшення в наступні роки (способи зменшувального залишку і спосіб списання за сумою кількості років терміну корисного використання в ПСБО 7 нарахування амортизації пропорційно обсягу випущеної продукції [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 62]. Такі ж з економічної суті способи допускаються і в українському стандарті [5, п. 26]. Разом із тим, як показує практика, найчастіше українські компанії використовують лінійний спосіб амортизації з метою зближення фінансового та податкового обліку, хоча далеко не всі об'єкти основних засобів протягом строку корисного використання поступово переносять свою вартість на витрати виробництва.

Міжнародний стандарт не встановлює жодного вартісного обмеження при віднесенні незначних об'єктів до запасів, надаючи можливість вирішення питання про кваліфікацію дрібних об'єктів як запасів або основних засобів на підставі професійного судження бухгалтера. Залежно від конкретних умов, їх використання та конкретних типів організацій [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 9]. В ПСБО 7 також відсутній вартісний критерій, проте багато бухгалтерів використовують його при класифікації ОС, використовуючи показник встановлений Податковим кодексом України, та рівні 2 500 грн. Вважаємо, що вартісний ліміт віднесення до запасів об'єктів терміном корисного використання більше року і вартістю 2 500 грн. обмежує можливість професійного судження бухгалтера в цьому питанні.

За українським законодавством амортизації підлягає первісна або переоцінена вартість основних засобів [4, п. 4]. За міжнародними стандартами амортизується «первісна або інша сума, відображена замість первісної вартості, за вирахуванням ліквідаційної вартості» [4; МСФЗ (IAS) 16, п. 6]. При цьому ліквідаційна вартість визначається в МСФЗ (IAS) 16 як «розрахункова сума, яку організація отримала б на поточний момент від реалізації активу за вирахуванням очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив вже досяг того віку і стану, в якому, як можна очікувати, він перебуватиме в кінці строку корисного використання» [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 576].

Розглянемо показники корисності бухгалтерської інформації за основними засобами, які представлені в таблиці 1.

Таблиця 1. Показники корисності бухгалтерської інформації за основними засобами (власна розробка на підставі 3,4,5)

№	Показники	Облікова політика	Облікова оцінка	Розкриття
1	Класифікація ОС	+		
2	Формування первісної вартості	+		
3	Порядок капіталізації витрат	+		Порядок капіталізації затрат
4	Визначення справедливої вартості ОС	+		Розкриття при проведенні переоцінки, безоплатному отриманні ОС, обміні: - Рівень ієрархії справедливої вартості (IFRS 13); - Залучення незалежного оцінювача; - Дата, станом на яку проводилася переоцінка; - результат переоцінки, який вказує на зміни за період та обмеження на розподіл залишку між акціонерами; - Балансова вартість по кожній групі основних засобів, яка відбивалася б фінансової звітності, ілі б активи враховувалися за первісною вартістю за вирахуванням зносу;
5	Подальша оцінка ОС	+		
6	Методи амортизації		+	
7	Строк корисного використання		+	
8	Ліквідаційна вартість		+	
9	Витрати, віднесені на незавершене будівництво	+		
10	Звірка балансової вартості на початок і кінець періоду			Розкривається у вигляді відомості руху основних засобів
11	ОС в заставі, обмеження прав власності			Розкривається в разі отримання кредитів під основні засоби

Внаслідок складної економічної та політичної ситуації в Україні, високого ступеня інфляційних процесів особливе значення мають розкриття щодо знецінення основних засобів, нематеріальних активів і фінансових інвестицій і бізнесу в Україні в цілому. Звернемося до МСФЗ (IAS) 36 «Знецінення активів», який визначає порядок розрахунку величини уцінки активів у разі їх знецінення [4, МСФЗ (IAS) 16, п. 63]. В українському обліку присутній

аналогічний стандарт ПСБО 28 «Зменшення корисності активів» [7].

Ознаками знецінення активів є значні зміни в технології, економічних умовах, кон'юктурі ринку, моральне старіння, фізичне пошкодження активу та інше. Згідно МСФЗ (IAS) 36 величина знецінення активу визначається шляхом порівняння його балансової та відшкодування. Під балансовою вартістю розуміється та сума, за якою актив відображається в балансі після вирахування накопиченої амортизації. Сумою очікуваного

відшкодування є найбільша з двох величин: справедливої вартості активу за вирахування витрат па продаж або цінності його використання [7, МСФЗ (IAS) 36, п. 6]. Під цінністю використання в МСФЗ (IAS) 36 розуміється заснована на прогнозах дисконтована вартість майбутніх грошових потоків, отримання яких очікується від активу. Оцінка майбутніх грошових потоків від використання активу та ставка дисконту повинні відображати допущення щодо підвищення цін, викликаного інфляцією [7, МСФЗ (IAS) 36, п.п. 34-40]. Якщо сума очікуваного відшкодування виявиться менш балансовою, у фінансовій звітності визнається знецінення активу, та його балансова вартість зменшується до відшкодованої. Сума зменшення балансової вартості при знеціненні активу

повинна визнаватися витратою в поточному періоді, якщо тільки вона не може бути віднесена на зменшення капіталу, утвореного за рахунок виробленої раніше переоцінки цього об'єкта [7, МСФЗ (IAS) 36, п.п. 59, 60].

На нашу думку, у звітності українських підприємств обов'язково потрібно робити перерахунок балансової вартості основних засобів, а також НМА до справедливої вартості. При цьому велике значення має основа визначення справедливої вартості й підхід керівництва до визначення ключових показників, які закладені в прогноз грошових потоків одиниць генеруючих грошовий потік.

Показники корисності бухгалтерської інформації щодо знецінення активів представлені в таблиці 2.

Таблиця 2. Показники корисності бухгалтерської інформації з визначення знецінення активів (власна розробка на підставі 3,7,8)

№	Показники	Облікова політика	Облікова оцінка	Розкриття
1	Перегляд балансової вартості ОЗ і НМА для визначення чи існують ознаки знецінення	+		Сума збитків від знецінення, визнана протягом періоду, статтю у звіті про сукупний дохід, в яку включені збитки від знецінення; Сума повернення збитків від знецінення, визнану протягом періоду, і статтю звіту про сукупний дохід, в яку ці збитки повертаються; Суму збитків від знецінення / повернення збитків від знецінення, віднесених на інший сукупний дохід протягом періоду.
2	Визначення ЕГДС	+		ЕГДС до складу яких входять активи з невизначеним строком корисного використання
3	Визначення справедливої вартості	+		Основа визначення справедливої вартості
4	Визначення цінності використання		+	
5	Списання суми збитків від знецінення		+	
6	Списання повернення суми збитків від знецінення		+	
7	Ключові припущення і оцінки		+	Опис ключових припущень, які закладені в прогноз потоків ЕГДС; Період стосовно якого прогнозувалися потоки грошових коштів; Темпи зростання потоків грошових коштів, використані для екстраполяції прогнозу; Ставка дисконту, використана при складанні прогнозу; Аналіз чутливості до змін ключових припущень
8				Нерозподілення гудвілу
9				ЕГДС, в які входять активи з невизначеним строком корисної служби

Висновки

Таким чином, на підставі проведеного дослідження можна заключити:

1. Виходячи з положень Концептуальних засад МСФЗ зроблено висновок, що корисність інформації базується в першу чергу на правдивому поданні облікової інформації та її

доречності. Для цих цілей був розроблений власний алгоритм визначення корисності облікової інформації, якій базується на: ідентифікації економічного явища, визначення виду інформації про економічне явище, яке буде найбільш доречним, та представлення доступної і правдивої інформації.

2. Проаналізовано порядок обліку основних засобів в міжнародних стандартах визначається МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби», в українських ПСБО 7 «Основні засоби». Незважаючи на значну схожість, вимоги ПСБО 7 «Основні засоби» до порядку обліку основних засобів у цілому відрізняються від регламентації МСФЗ (IAS) 16.

3. Досліджено вплив невідповідності регламентації зазначених стандартів на формування інформації про основні засоби та знецінення активів в Примітках до фінансової звітності, складених за українськими стандартами

й визначено основні показники, які необхідно розкрити виходячи з оцінки їх корисності.

Перспективи подальших досліджень пов'язані із необхідністю подальшого наукового опрацювання всіх теоретичних і практичних аспектів складання Приміток до фінансової звітності корпорацій, починаючи від визначення складу показників, що мають в ній розкриватися, і завершуючи обґрунтуванням методик, що мають бути застосовані відносно визначення окремих показників.

Список літератури:

1. Учетная политика организации, составляющей отчетность по МСФО [Електронний ресурс] // Вердиктум. – 2008. – Режим доступу до ресурсу: http://www.verdictum.ru/uslugi/msfo/uchetnaya_politika_organizacii_sostavlyayuwej_otchetnost_po_msfo/
2. Житный П. Е. Облікова політика в умовах розвитку фінансово-промислових систем: методологія та організація: монографія / П.Е. Житный. – Луганськ: Вид-во СНУ ім. В.Даля, 2007. – 352 с.
3. Концептуальна основа фінансової звітності [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.minfin.gov.ua/file/link/332198/file/buh.pdf>
4. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=92410&cat_id=92408
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: http://minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=340510&cat_id=293533
6. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (IFRS) 13 «Справедлива вартість» [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=92410&cat_id=92408
7. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (IAS) 36 «Знецінення активів» [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=92410&cat_id=92408
8. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (IAS) 38 «Нематеріальні активи» [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=92410&cat_id=92408

Надано до редакції 07.12.2014

Кузіна Руслана Віліївна / Ruslana V. Kuzina
Rws_1@ukr.net

Посилання на статтю / Reference a Journal Article:

Деякі питання корисності інформації щодо основних засобів компаній корпоративного сектору економіки. [Електронний ресурс] / Р. В. Кузіна // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2015. – № 2 (18). – С. 188-194. – Режим доступу до журн.: <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/n2.html>